

Arrest

nr. 304 968 van 17 april 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. GASPART
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Peruviaanse nationaliteit te zijn, op 27 november 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 oktober 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 februari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 maart 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat G. GASPART verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Peruviaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 31 december 2022 en heeft op 2 januari 2023 een verzoek om internationale bescherming ingediend.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken op 6 februari 2023 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Op het CGVS werd verzoeker gehoord op 30 mei 2023.

1.3. Op 23 oktober 2023 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 24 oktober 2023 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u geboren in Buenos Aires, Argentinië en bezit u de Peruaanse nationaliteit. In uw jonge jaren keerde u met uw familie terug naar Peru. Via uw vader, C.(...) A.(...) V.(...) M.(...) S.(...) (O.V. (...)), vond u in januari 2022 een job als arbeider in Ciudad de Dios waar u samen met uw broer C.(...) J.(...) M.(...) C.(...) (O.V. (...)) straten en trottoirs moest aanleggen. Op een dag in januari 2022 werd u benaderd door onbekenden op een moto die vroegen of u de zoon was van C.(...) V.(...) en die u toesnauwden dat jullie met jullie werk moesten stoppen. Twee weken later werd u nogmaals bedreigd door vier onbekenden op twee moto's die u ditmaal met een wapen bedreigden. U vertelde het aan uw moeder die het op haar beurt aan uw vader vertelde. Vervolgens stuurde uw vader uw broer naar El Porvenir en u naar Pimentel. Door de problemen zagen u en uw familieleden zich genoodzaakt het land te verlaten. In februari 2022 kwam uw moeder Ca.(...) L.(...) naar België (O.V. 9.382.034) en later, in juli 2022, kwam ook uw vader naar België. Ze verzochten respectievelijk op 14 maart 2022 en op 27 juli 2022 om internationale bescherming. Op 30 december 2022 reisde u naar België waar u op 2 januari 2023 een verzoek om internationale bescherming indiende omdat u vreest dat u in Peru door uw belagers vermoord zal worden. Op 23 maart 2023 arriveerden uw broer C.(...) J.(...) M.(...) C.(...) (O.V. (...)) en uw grootmoeder A.(...) S.(...) A.(...) ((...)) in België. Beiden dienden op 28 maart 2023 een verzoek om internationale bescherming in. Op 27 april 2023 werd door het Commissariaat-generaal inzake het asiëlverzoek van uw ouders een weigeringsbeslissing genomen. Zij gingen hiertegen niet in beroep, maar verzochten op 14 september 2023 een tweede maal om internationale bescherming. Ter staving van uw identiteit legde u uw paspoort neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u zich voor uw verzoek om internationale bescherming integraal baseert op de motieven die aangehaald werden door uw vader. Inzake zijn eerste asiëlverzoek werd een weigeringsbeslissing genomen die luidde als volgt:

"Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend.

Vooreerst kan er geen enkel geloof gehecht worden aan de bedreigingen die u, uw vrouw en jullie familieleden ontvingen. Immers, u en uw vrouw legden hierover weinig coherente en soms zelfs ronduit tegenstrijdige verklaringen af.

Zo verklaarde uw vrouw dat uw twee zonen begonnen te werken voor het bouwproject en dat zij de mogelijkheid ter sprake brachten dat u er ook zou werken waarop u met de ingenieur contact opnam. Uw vrouw dacht dat iemand u tijdens dit gesprek met de ingenieur had gezien waardoor jullie sindsdien bedreigingen kregen. U verklaarde echter dat een ingenieur, Y.(...), u vroeg om voor het bouwproject te werken, hetgeen u weigerde. U zei hem toen wel dat uw zonen wel voor het project konden werken waarna ze effectief op de werf begonnen te werken (CGVS Ca.(...) L.(...), p. 9-11; p. 13; p. 15; CGVS C.(...) A.(...), p. 11). Door deze tegenstrijdigheid over uw contact met een ingenieur van de bouwwerf in Ciudad de Dios is het geenszins aannemelijk dat u persoonlijk in verband kon worden gebracht met het bewuste bouwproject waardoor jullie werden bedreigd.

Verder maakte uw vrouw op de Dienst Vreemdelingenzaken slechts gewag van één bedreiging in januari 2022 terwijl ze het op het Commissariaat-generaal had over twee bedreigingen: één in december 2021 en één eind januari 2022. Dit betekent dat er volgens uw vrouw ongeveer een maand tussen beide bedreigingen zat (Vragenlijst CGVS ingevuld op de Dienst Vreemdelingenzaken, vraag 3.5; CGVS Ca.(...) L.(...), p. 12). U daarentegen verklaarde dat uw zoon een eerste keer bedreigd werd ongeveer in februari 2022 en dat de tweede bedreiging een week later was (CGVS C.(...) A.(...), p. 14-15).

Ook had uw vrouw het over twee personen op één moto terwijl u het had over telkens twee moto's en twee personen per moto (Vragenlijst CGVS ingevuld op de Dienst Vreemdelingenzaken Ca.(...) L.(...), vraag 3.5; CGVS Ca.(...) L.(...), p. 10; p. 12; p. 17; CGVS C.(...) A.(...), p. 14-15).

Voorts is het helemaal niet aannemelijk dat ofschoon u op het Commissariaat-generaal verklaarde dat er een twintigtal dagen voor uw vertrek explosieven werden aangetroffen bij het huis van uw moeder, u hierover op de Dienst Vreemdelingenzaken niets had verteld en dat ook uw partner daar niets van vermeldde (Vragenlijst CGVS, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5; CGVS C.(...) A.(...), p. 16-17). Gevraagd of er andere bedreigingen waren dan de bedreigingen geuit door personen op een moto verklaarde ze enkel dat een man jullie zoon bedreigd heeft en een wapen tegen zijn hoofd zette, een incident dat u onvermeld liet en dat uw vrouw daarenboven niet in de tijd wist te situeren (CGVS Ca.(...) L.(...), p. 17). Het loutere feit dat ze een zwaarwichtig incident zoals het plaatsen van explosieven vlak voor uw vertrek uit Peru onvermeld liet ondergraaft de geloofwaardigheid ervan in ernstige mate.

Ook over de reactie van uw zonen op de bedreigingen legden jullie tegenstrijdige verklaringen af. Zo verklaarde u dat uw zonen na het incident in shock waren, dat ze met de ingenieur Y.(...) spraken over hetgeen zich had voorgedaan en dat ze vervolgens uw partner in vertrouwen namen over het incident (CGVS C.(...) A.(...), p. 14). Uw vrouw daarentegen verklaarde dat uw kinderen de band en de affiniteit niet hadden om met de ingenieurs over de bedreigingen te spreken: ze bespraken het enkel met drie vrienden/collega's (CGVS Ca.(...) L.(...), p. 13-14).

U en uw partner legden tot slot ook nog incoherente verklaringen af over de verblijfplaats van uw zonen na de bedreigingen. Zo verklaarde u dat uw zoon C.(...) J.(...) in november 2022 naar Talara vertrok om er een zaak in gebakken bananen te runnen. Daarvoor woonden uw twee kinderen in hetzelfde huis als uw moeder in Ciudad de Dios. Toen u in deze context de vraag gesteld werd welke job ze in augustus 2022 deden antwoordde u dat ze in de bouw werkten, dat ze gingen vissen en dat ze over heel Ciudad de Dios werkten (CGVS C.(...) A.(...), p. 5-7). Deze verklaringen zijn manifest in strijd met uw latere verklaring dat na de bedreigingen, ergens in februari of maart 2022, de ene zoon naar Pimentel ging, dat u de andere naar El Porvenir bracht en dat er na februari 2022 niemand meer behalve dan uw moeder in Ciudad de Dios woonde (CGVS C.(...) A.(...), p. 15). Hiermee geconfronteerd, herhaalde u enkel uw laatste verklaringen (CGVS C.(...) A.(...), p. 19). Een louter vasthouden aan één versie van de feiten kan echter niet als afdoende uitleg worden beschouwd. Uw beide versies, met name dat uw zonen in de loop van 2022, bijv. in augustus 2022, op verschillende plaatsen in Ciudad de Dios werkten enerzijds en dat u uw zonen in februari of maart 2022 naar Pimentel en El Porvenir stuurde anderzijds, vallen bovendien onmogelijk te rijmen met de verklaringen van uw vrouw dat u uw zonen pas in april of mei 2022 bracht naar een depot dat jullie op het platteland, aan de rand van Ciudad de Dios, hadden, dat ze zo weinig mogelijk probeerden gezien te worden, dat ze stopten met werken en met hun overige dagelijkse activiteiten en dat ze in de beslotenheid van jullie depot voor jullie dieren en planten zorgden opdat ze niet zouden blootgesteld worden aan de bedreigingen (CGVS Ca.(...) L.(...), p. 6-7; p. 10).

Gelet op het voorgaande kan er geen enkel geloof meer worden gehecht aan de bedreigingen die jullie in het kader van een bouwproject in Ciudad de Dios ontvangen zouden hebben.

Bijgevolg heeft u evenmin de context van uw juridische problemen naar aanleiding van de moord op T.(...) en uw betrokkenheid bij Los Elegantes Norteños, die door u gestaafd werden met verschillende documenten en waaraan op zich niet door het Commissariaat-generaal wordt getwijfeld, aannemelijk gemaakt. Dit wordt bevestigd doordat het opmerkelijk is dat u en uw vrouw op de Dienst Vreemdelingenzaken met geen woord repten over uw juridische problemen in Peru, met name dat men u ervan verdacht betrokken te zijn bij de moord op J.(...) L.(...) G.(...) B.(...) (i.e. T.(...)). U verklaarde op de Dienst Vreemdelingenzaken dat uw problemen pas in januari of februari 2022 begonnen, terwijl uit uw onderhoud op het Commissariaat-generaal blijkt dat u reeds in november 2021 verdacht werd van de moord op T.(...) (Vragenlijst CGVS, ingevuld op de DVZ, vragen 3.2, 3.5, 3.7 en 3.8). Uw vrouw haalde deze problemen zelfs niet aan tijdens haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal. Ze nam wel de naam T.(...) in de mond, verklaarde dat hij de leider van de werf was en vermoord werd maar gaf in niets te kennen dat u ervan verdacht werd hem te hebben vermoord. Aan het einde van haar persoonlijk onderhoud gaf ze bovendien aan dat ze over al haar redenen waarom ze Peru had verlaten had kunnen vertellen (CGVS Ca.(...) L.(...), p. 14; p. 17). Dat noch u, noch uw vrouw dit probleem op de Dienst Vreemdelingenzaken ter sprake brachten terwijl het volgens uw verklaringen op het Commissariaat-generaal voor u de rechtstreekse én voornaamste aanleiding was om het land te verlaten, is onbegrijpelijk (CGVS C.(...) A.(...), p. 2). Immers, u verklaarde tijdens uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk dat doordat men u van moord en betrokkenheid bij een criminele organisatie beschuldigde, u zich verplicht zag om uw kinderen naar een veilige plaats brengen en om, net als uw partner, naar hier te komen (CGVS C.(...) A.(...), p. 5). U legde ook juridische documenten neer die u naar eigen zeggen al in mei of juni had gekregen, i.e. voor uw vertrek uit Peru (CGVS C.(...) A.(...), p. 9). Dat u uw juridische problemen niet vermeldde op de Dienst Vreemdelingenzaken is extra bevreemdend, aangezien er uitdrukkelijk gevraagd werd of u naar aanleiding van de bedreigingen ten aanzien van uw zoon naar de politie was gegaan, waarop u in het algemeen antwoordde dat u dat niet had gedaan omdat de politie in Peru corrupt is. Nochtans bleek de reden waarom u volgens uw verklaringen afgelegd op het Commissariaat-generaal naar aanleiding van de bedreigingen niet naar de politie was gegaan gelinkt aan de volgens u onterechte moordbeschuldiging aan uw adres (CGVS Armando Carlos, p. 19). U rechtvaardigde uw nalaten uw juridische problemen te vermelden door er in het algemeen op te wijzen dat u over 'alle onderwerpen' had gesproken en door te stellen dat men op de Dienst Vreemdelingenzaken gezegd had dat u op het Commissariaat-generaal meer details kon geven (CGVS C.(...) A.(...), p. 19). Hierop geconfronteerd met uw negatieve antwoord op de vraag of u ooit problemen had met uw autoriteiten, wees u er, volledig naast de kwestie, op dat u noch in België, noch in Argentinië, noch in Chili, noch in Irak, noch in Nederland met de autoriteiten problemen had gehad (CGVS C.(...) A.(...), p. 20). Erop gewezen dat u door de politie van moord verdacht werd, zei u dat het enkel een onderzoek was: indien u rechtstreeks beschuldigd was, was u immers een rechtszaak begonnen tegen de politie omdat ze u zwart maakte (CGVS C.(...) A.(...), p. 20). Deze uitleg houdt uiteraard geen steek. Immers, even daarvoor insinueerde u nog het bestaan van een soort complot tegen u tussen de politie en criminele bendes in uw land waarbij u de politie ervan verdacht explosieven te hebben aangebracht aan het huis van uw moeder. U meende dan ook dat achter de verdachtmakingen en beschuldigingen een organisatie zat waarbij ook de Peruaanse politie betrokken partij

was (CGVS C.(...) A.(...), p. 9; p. 17). Gelet op het voorgaande is het niet aannemelijk dat u, in tegenstelling tot de ongeloofwaardige bedreigingen die u wel vermeldde, uw politionele en/of juridische problemen niét op de Dienst Vreemdelingenzaken vermeldde, temeer daar er duidelijk aan u gezegd werd dat er van u verwacht werd dat u weliswaar in het kort, maar nauwkeurig, weergeeft waarom u bij uw terugkeer problemen vreest of riskeert en dat er van u gevraagd wordt om een overzicht te geven van alle feiten die hebben geleid tot uw vlucht uit uw land van herkomst. Er kan dan ook besloten worden dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan de context van uw juridische problemen. Het doet dan ook vermoeden dat u pas besloot om deze juridische problemen te vermelden nadat er kort voor uw persoonlijk onderhoud informatie op het internet over verschenen was.

Hieraan kan toegevoegd worden dat uit het loutere feit dat u problemen heeft met de Peruaanse politie en/of justitie geen nood aan internationale bescherming kan afgeleid worden (CGVS C.(...) A.(...), p. 16-17). Immers, uit niets blijkt dat uw juridische rechten in Peru geschonden werden. Over het eerste onderzoek, i.e. het onderzoek naar de moord op T.(...), verklaarde u dat u een advocaat had met wie u naar twee politiecommissariaten ging. U overhandigde al uw bewijzen in verband met uw alibi (CGVS C.(...) A.(...), p. 9). U werd niet veroordeeld omdat men geen bewijzen gevonden heeft waaruit ook maar enigszins kon blijken dat u achter de moord op T.(...) zat. U meende dat men het dossier over de moord op T.(...) intussen aan het archiveren is. De termijn die de politie had om bewijzen tegen u te vinden is inmiddels verlopen (CGVS C.(...) A.(...), p. 16). Uit de beschikbare informatie blijkt ook dat er een grondig onderzoek is gevoerd naar de moord op T.(...). Zo kwamen agenten naar de plaats delict waar er getuigen werden ondervraagd, werden maatregelen getroffen om het slachtoffer te identificeren, werd er een lijkschouwing georganiseerd en werden er, naast het door u vermelde onderzoek naar uw alibi, andere onderzoekspistes bewandeld, waarbij een onderzoek werd gevoerd naar onder meer 'Tia Jesus' die ook bij andere moorden betrokken was. Ofschoon u het over corruptie in Peru had, erkende u tot slot dat niet alles en iedereen corrupt zijn (CGVS C.(...) A.(...), p. 20). Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen, blijkt uit niets dat uw (juridische) rechten in de toekomst niet opnieuw zouden worden gerespecteerd en dat u, indien u in de tweede zaak waarin u betrokken bent en waarbij u van een tweede moord wordt beschuldigd, werkelijk onschuldig bent, uw onschuld niet opnieuw zou kunnen aantonen.

Wat de moord op M.(...) S.(...) uit 2010 betreft, aangetoond door verschillende artikels, kan opgemerkt worden dat deze gebeurtenis te ver in de tijd gesitueerd is om anno 2023 nog als vluchtmotief te kunnen worden beschouwd. Bovendien blijkt uit jullie verklaringen dat jullie na de moord op M.(...) weggingen uit Pomalca waar M.(...) was vermoord en dat hierna alles goed ging tot de bedreigingen begonnen in verband met het bouwproject waaraan evenwel geen geloof kan gehecht worden (CGVS Ca.(...) L.(...), p. 9-10). Bijgevolg blijkt uit niets dat jullie bij terugkeer naar Peru ten gevolge van de moord op M.(...) ook maar enig risico op vervolging of ernstige schade zouden lopen.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd aan uw administratieve dossier toegevoegd.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande argumentatie niet wijzigen. Aan jullie identiteit, nationaliteit en beroepsbezigheden zoals deze blijken uit jullie documenten wordt niet getwijfeld. Er wordt evenmin getwijfeld aan het bestaan van het hierboven vermelde bouwproject noch aan het feit dat uw zonen er gewerkt hebben. De documenten in verband met uw juridische problemen ten gevolge van de moord op T.(...) en ten gevolge van uw vermeende betrokkenheid bij Los Elegantes Norteños werden hierboven reeds besproken. De moord op M.(...) staat tot slot evenmin ter discussie."

Bovendien kan nog gewezen worden op een aantal bijkomende tegenstrijdigheden tussen jullie opeenvolgende verklaringen. Zo verklaarde u op de Dienst Vreemdelingenzaken dat u twee keer bedreigd werd door vier personen (Vragenlijst CGVS ingevuld op de Dienst Vreemdelingenzaken, vraag 3.5). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal verklaarde u echter dat u de eerste keer door twee kerels op één moto bedreigd werd. U maakte in dit verband een duidelijk onderscheid tussen het aantal belagers de eerste keer en het aantal belagers de tweede keer (CGVS G.(...) C.(...), p. 5). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid verklaarde u dat het de eerste keer ook vier personen waren (CGVS G.(...) C.(...), p. 8). Een louter weerleggen van een versie van de feiten kan vanzelfsprekend niet als afdoende rechtvaardiging beschouwd worden voor deze tegenstrijdigheid. Bovendien kan nog opgemerkt worden dat, gevraagd of uw moeder, vader, grootmoeder, broer of uzelf nog bedreigd werden na die tweede bedreiging, u antwoordde dat noch u noch uw grootmoeder bedreigd werden en u vermoedde dat niemand anders bedreigd werd (CGVS G.(...) C.(...), p. 8). Uw grootmoeder maakte op de Dienst Vreemdelingenzaken evenmin gewag van bedreigingen en verklaarde zelfs dat ze in Peru geen angst had van iets of iemand (Vragenlijst CGVS ingevuld op de Dienst Vreemdelingenzaken A.(...), vraag 3.5). Uw vader verklaarde echter dat ook zijn moeder bedreigd werd en dat er zelfs explosieven aan haar huis werden gevonden (CGVS C.(...) A.(...), p. 12; p. 16). Deze tegenstrijdigheden zetten de geloofwaardigheid van jullie beweerde problemen met enkele belagers die jullie op de bouwwerf bedreigden extra op de helling.

Inzake het volgend verzoek van uw ouders werd opnieuw een weigeringsbeslissing genomen, omdat ze geen nieuwe elementen of feiten aanbrachten die de kans aanzienlijk groter maken dat ze voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komen. Evenmin beschikt het Commissariaat-generaal over dergelijke elementen.

Gelet op het geheel van bovenstaande motieven kan er bijgevolg ook niet het minste geloof meer gehecht worden aan de door u beweerde bedreigingen op de werkvloer. Derhalve kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd aan uw administratieve dossier toegevoegd.

Aan uw identiteit en uw nationaliteit, zoals deze blijken uit uw paspoort, wordt niet getwijfeld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, 2 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 57/5^{quater}, § 4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het zorgvuldigheidsbeginsel, van de motiveringsplicht zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, alsook meent verzoeker dat er een beoordelingsfout voorligt.

Na een samenvatting van de motieven van de bestreden beslissing en een uitgebreid wettelijk kader, voert verzoeker aan dat de commissaris-generaal blijkbaar een groot gewicht heeft gehecht aan de beslissing die werd genomen ten aanzien van zijn vader. Verzoeker stelt vast dat aangezien het asielrelaas van zijn vader ongeloofwaardig is, er bijgevolg evenmin geloof werd gehecht aan zijn eigen relaas. Daarnaast hekelt verzoeker dat er bijkomende tegenstrijdigheden werden vastgesteld tussen de verklaringen van zijn vader enerzijds met zijn verklaringen, alsook de verklaringen van zijn grootmoeder A. anderzijds met die van verzoeker. Dit terwijl zijn grootmoeder nochtans nog niet gehoord werd op het CGVS en zij bijgevolg nog niet geconfronteerd werd met haar verklaringen. Verzoeker besluit dat het oppervlakkig onderzoek van het CGVS niet volstaat om te voldoen aan de verplichtingen die op hem berusten en dat er een duidelijk vooroordeel blijkt uit het feit dat de beslissing in hoofde van verzoekers vader werd overgenomen in verzoekers bestreden beslissing.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen.

3.2. Stukken

Verzoeker voegt geen bijkomende stavingstukken aan het verzoekschrift.

3.3. Beoordeling

3.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

3.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen.

Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.*, pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekers afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

"a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."

3.3.3. Motieven van de bestreden beslissing

3.3.3.1. In de bestreden beslissing worden verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd om volgende redenen:

(i) uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij zich voor zijn verzoek om internationale bescherming integraal baseert op de motieven die werden aangehaald door zijn vader; inzake diens eerste verzoek om internationale bescherming werd een weigeringsbeslissing genomen omdat:

a) verzoekers vader en zijn moeder tegenstrijdige verklaringen aflegden over het contact met een ingenieur op de bouwwerf waardoor het niet aannemelijk is dat verzoekers vader persoonlijk in verband kon worden gebracht met het bewuste bouwproject waardoor verzoekers gehele gezin zou zijn bedreigd,

b) verzoekers vader en moeder tegenstrijdige verklaringen aflegden over hoeveel bedreigingen er volgden en de tijdsperiode tussen deze bedreigingen,

c) er geen enkel geloof kan worden gehecht aan de verklaringen als zou er een twintigtal dagen voor het vertrek van verzoekers vader explosieven zijn aangetroffen bij het huis van verzoekers grootmoeder,

d) verzoekers vader en moeder incoherente verklaringen aflegden aangaande de reactie van hun zonen (verzoeker en zijn broer) na de bedreiging(en),

e) verzoekers vader en moeder eveneens tegenstrijdige verklaringen aflegden aangaande de verblijfplaatsen van hun zonen na de bedreigingen,

f) aangezien geen geloof kan worden gehecht aan de bedreigingen die verzoekers gezin ontving in het kader van een bouwproject, kan evenmin geloof worden gehecht aan de context waarin verzoekers vader juridische problemen zou hebben gekend naar aanleiding van de moord op T. en zijn betrokkenheid bij Los Elegantes Norteños, te meer daar verzoekers ouders deze problemen respectievelijk op de Dienst Vreemdelingenzaken en/of op het CGVS onvermeld lieten,

g) uit het louter feit dat verzoekers vader problemen heeft met de Peruviaanse politie en/of justitie kan geen nood aan internationale bescherming worden afgeleid en uit het geheel van de verklaringen blijkt niet dat verzoekers vaders (juridische) rechten in de toekomst niet opnieuw zouden worden gerespecteerd en dat hij, indien hij in de tweede zaak waarin hij betrokken is werkelijk onschuldig is, zijn onschuld niet opnieuw zou kunnen aantonen,

h) de moord op M. S. uit 2010 niet wordt betwist, doch hieruit *anno* 2023 geen vluchtmotief kan worden afgeleid, te meer aangezien uit de verklaringen van verzoekers ouders blijkt dat zij na de moord op M. weggingen uit Pomalco waar M. was vermoord en hierna alles goed ging tot de ongeloofwaardig bevonden bedreigingen in verband met het bouwproject,

i) de documenten die verzoekers ouders voorleggen zijn niet van die aard dat ze de appreciatie van het verzoek in positieve zin kunnen ombuigen;

(ii) er kan bovendien worden gewezen op een aantal bijkomende tegenstrijdigheden waar: a) verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken vermeldde dat hij twee keer werd bedreigd door vier personen, hij op het CGVS nochtans verklaarde dat hij een eerste keer werd belaagd door twee personen op één moto, b) verzoeker en zijn grootmoeder aangeven dat zij vermoeden dat er na de tweede bedreiging niemand meer werd bedreigd, terwijl verzoekers vader nochtans verklaarde dat zijn moeder (verzoekers grootmoeder A.) nog wel degelijk werd bedreigd en dat er zelfs explosieven in haar huis werden gevonden;

(iii) inzake de volgende verzoeken van verzoekers ouders werd opnieuw een weigeringsbeslissing genomen omdat ze geen nieuwe elementen of feiten aanbrachten die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor internationale bescherming in aanmerking komen en het CGVS evenmin over dergelijke elementen beschikt;

(iv) de documenten die verzoeker voorlegt, tonen zijn identiteit en nationaliteit aan dewelke niet worden betwist.

Al deze motieven worden op omstandige wijze toegelicht in de bestreden beslissing.

3.3.3.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

3.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 en artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

3.3.4.1. Verzoeker verklaart dat hij Peru verlaten heeft nadat hij tweemaal bedreigd werd op zijn werk op een bouwwerf in Ciudad de Dios. Dit omdat zijn belagers op zoek waren naar verzoekers vader die verantwoordelijke was voor de veiligheid.

3.3.4.2. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad dat verzoeker geen elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, dan wel een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Dit besluit steunt inzonderheid op de vaststellingen en overwegingen opgesomd in punt 3.3.3.1. (i)-(iv).

Om de voormelde vaststellingen van de bestreden beslissing te weerleggen, hekelt verzoeker in het verzoekschrift dat de commissaris-generaal een te groot gewicht heeft gehecht aan de beslissing die werd genomen ten aanzien van zijn vader. Hij meent dat hieruit reeds een vooroordeel van de zijde van het CGVS blijkt waarbij zijn asielrelaas ongeloofwaardig wordt geacht aangezien het relaas van zijn vader ongeloofwaardig werd bevonden. De Raad stelt echter met de commissaris-generaal vast dat verzoeker zich op dezelfde feiten beroept als deze die aan de basis lagen van het verzoek om internationale bescherming dat verzoekers vader indiende en waarin door de commissaris-generaal op 27 april 2023 een weigeringsbeslissing werd genomen. Verzoekers vader ging niet in beroep tegen deze beslissing, waardoor deze beslissing als vaststaand moet worden beschouwd. Bijgevolg kon de commissaris-generaal dan ook op goede gronden verwijzen naar de weigeringsbeslissing in hoofde van verzoekers vader en kan ook in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en geen reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

Verzoeker brengt door voormeld betoog in het verzoekschrift aldus geen concrete gegevens aan waaruit blijkt dat het CGVS bevooroordeeld zou zijn geweest of dat zijn verzoek om internationale bescherming niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het CGVS onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van een verzoeker. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

De Raad benadrukt in dit verband nog dat in zijn arrest nr. 304 967 van 17 april 2024 in hoofde van verzoekers moeder – die zich eveneens op dezelfde motieven steunt als verzoekers vader, haar partner – werd geoordeeld als volgt:

“3.3.7. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoekster geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

Verzoekster betoogt in het verzoekschrift dat het motief dat zij zich voor haar tweede verzoek om internationale bescherming baseert op dezelfde motieven als haar echtgenoot C. A. V. M. S. op zich geen dragend motief is daar zij wel degelijk nieuwe elementen (een proces-verbaal) heeft neergelegd die samengenomen met andere elementen die in de bestreden beslissing worden bevestigd tot een andere beoordeling kunnen leiden. Zij benadrukt in dit verband het feit dat het fragment uit het proces-verbaal dat zij neerlegt niet wordt betwist door de commissaris-generaal, noch dat criminelen en criminele groeperingen in Peru mensen bedreigen en vermoorden.

De Raad benadrukt vooreerst dat verzoekster zich in het kader van haar tweede verzoek om internationale bescherming steunt op dezelfde motieven die haar partner heeft uiteengezet in het kader van zijn verzoeken, zodat de commissaris-generaal wel degelijk op goede gronden kon verwijzen naar de beslissing in hoofde van verzoeksters partner. Daarenboven blijkt uit de motieven van de bestreden beslissing, zoals uiteengezet in punt 3.3.5., dat de commissaris-generaal in het kader van het volgend verzoek van verzoeksters partner concreet inging op de documenten die verzoekster thans voorlegt en de algemene verwijzing naar criminelen en criminele groeperingen in Peru die mensen bedreigen en doden. Door in het verzoekschrift louter te volharden in deze verklaringen, te verwijzen naar het uittreksel uit het proces-verbaal dat verzoekster voorlegt en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, kan verzoekster geen afbreuk doen aan de pertinente en uitgebreide motieven van de bestreden beslissing in dit verband.

Verzoekster voert in het verzoekschrift nog aan dat het motief dat haar zoon G. C. V. M. niet opnieuw werd bedreigd, alsook het motief dat haar schoonmoeder A. S. A. verklaart dat zij geen angst heeft voor iets of iemand, irrelevant zijn voor de beoordeling van haar tweede verzoek om internationale bescherming.

In dit verband dient te worden onderstreept dat reeds in het kader van verzoeksters eerste verzoek om internationale bescherming werd vastgesteld dat geen geloof kon worden gehecht aan de bedreigingen die haar zonen, waaronder G. C. V. M., in het kader van een bouwproject in Ciudad de Dios ontvingen, zodat er evenmin geloof kon worden gehecht aan de context van de juridische problemen van verzoeksters partner naar aanleiding van de moord op T. en de betrokkenheid van verzoeksters partner bij Los Elegantes Norteños. De vaststelling dat haar zoon G. C. V. M. in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming bijkomende onaannemelijke verklaringen aflegt over de bedreigingen waarvan hij slachtoffer zou zijn geweest en dat zowel verzoeksters zoon als haar schoonmoeder verdere problemen na de beweerde tweede bedreiging ontkennen, doet wel degelijk verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van de voorgehouden problemen in hoofde van het gezin van verzoekster in Peru. Bijgevolg zijn deze overwegingen wel degelijk van belang voor de beoordeling van verzoeksters (volgend) verzoek om internationale bescherming.

Verzoekster verwijst in het verzoekschrift nog naar een opzoeking in Refworld (verzoekschrift, stuk 3) en meent dat daaruit blijkt dat er geen gepubliceerde informatie te vinden is over Los Elegantes Norteños, noch een vervolging of bestraffing waardoor de commissaris-generaal volgens haar niet geloofwaardig kan voorhouden dat verzoekster – wiens beslissing volledig afhangt van haar echtgenoot – correct justitieel zou worden behandeld.

De Raad wijst erop dat het loutere gegeven dat in de databank van Refworld geen informatie kan worden teruggevonden over Los Elegantes Norteños geen afbreuk kan doen aan de vaststellingen in de bestreden beslissing. Verzoekster toont hiermee immers niet aan dat de informatie waarop de commissaris-generaal zich baseert niet correct is, met name de verklaringen van verzoeksters partner, om te besluiten dat uit niets blijkt dat zijn juridische rechten in Peru in het verleden geschonden zijn en uit niets blijkt dat zijn (juridische) rechten bij terugkeer naar Peru in de toekomst niet opnieuw zullen worden gerespecteerd en dat hij, indien hij in de tweede zaak waarin hij betrokken is, werkelijk onschuldig is, zijn onschuld niet opnieuw zal kunnen aantonen. Overigens verplicht geen enkele bepaling of beginsel de instanties die met het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming belast zijn, de verzoeker om internationale bescherming bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in de bewijsvoering van de verzoeker zelf op te vullen.

Verzoekster voegt aan haar aanvullende nota (rechtsplegingsdossier, stuk 12) nog een beroepsverzoekschrift toe tegen een bevel van arrestatie met betrekking tot haar echtgenoot uitgevaardigd op 14 november 2023 en “het vonnis dat daartegen geveld is op 9. 1. 2024”. De Raad stelt vooreerst echter vast dat de documenten niet vergezeld zijn van een voor eensluidend verklaarde vertaling in de taal van de rechtspleging zoals voorgeschreven door artikel 8 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zodat de Raad geen kennis kan nemen van de inhoud ervan. Meer nog blijkt dat er van het vonnis van 9 januari 2024 zelfs geen vrije vertaling terug te vinden is.

Er wordt wel een niet voor eensluidend verklaarde Franstalige vertaling bijgevoegd met een kopie van een Spaanstalige beslissing van het hooggerechtshof van Lamnayeque. Vierde voorbereidende onderzoeksrechtbank van Chiclayo gespecialiseerd in georganiseerde misdaad van 7 november 2023, waarin het bestaan, de structuur en de juridische kwalificatie van Los Elegantes Norteños worden behandeld, alsook waarin onder meer verzoeksters partners betrokkenheid bij deze organisatie wordt onderzocht en beoordeeld. Nog daargelaten de bedenkingen die gemaakt kunnen worden bij de voorgelegde documenten – zij bevatten geen stempels of (geldige) handtekeningen – hetgeen de objectieve bewijswaarde van deze documenten relativeert, dient te worden opgemerkt dat reeds in het kader van het eerste verzoek om internationale bescherming van verzoekster en haar partner werd geoordeeld dat an sich niet wordt betwist dat verzoeksters partner werd gelinkt aan de criminele groepering Los Elegantes Norteños, onder meer op basis van een onderzoek naar aanleiding van een klacht van G. H. S. C., zoals ook zou blijken uit de thans bijkomende stukken in dit verband. Er kan echter, zoals blijkt uit het voorgaande en uit de pertinente motieven van de bestreden beslissing, geen geloof worden gehecht aan de context van de juridische problemen van verzoeksters partner. De stukken die verzoekster thans bijbrengt kunnen geen ander licht werpen op deze beoordeling. Bovendien kan worden herhaald dat uit het loutere feit dat verzoeksters partner problemen heeft met de Peruviaanse politie en/of justitie geen nood aan internationale bescherming kan afgeleid worden. Uit niets blijkt immers dat de juridische rechten van verzoeksters echtgenoot in Peru in het verleden werden geschonden, noch dat zij bij een terugkeer naar Peru in de toekomst niet opnieuw zullen worden gerespecteerd.

Aangezien geen van de motieven van de bestreden beslissing aldus op dienstige wijze worden weerlegd, blijven zij onverminderd overeind, worden zij door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

3.3.8. *Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze besluit dat verzoekster geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.*"

Daarnaast hekelt verzoeker in het verzoekschrift nog dat er bijkomende tegenstrijdigheden werden vastgesteld tussen de verklaringen van zijn vader met zijn verklaringen, alsook de verklaringen van zijn grootmoeder A. met verzoekers verklaringen. Dit terwijl zijn grootmoeder nochtans nog niet gehoord werd op het CGVS en zij bijgevolg nog niet geconfronteerd werd met haar verklaringen. De Raad wijst er in dit verband op dat geen enkele rechtsregel of rechtsbeginzel de commissaris-generaal belet om een beslissing te nemen op grond van een tegenstrijdigheid waarmee de verzoeker om internationale bescherming niet werd geconfronteerd. Overigens heeft verzoeker door middel van de bestreden beslissing kennis genomen van de vastgestelde tegenstrijdigheid en door het instellen van een beroep met volle rechtsmacht voor de Raad de mogelijkheid gehad om er op te reageren, hetgeen hij echter niet *in concreto* heeft gedaan. Voor het overige kan opnieuw dienstig worden verwezen naar voormelde vaststellingen in hoofde van verzoekers moeder waaruit blijkt dat deze bijkomende tegenstrijdigheden wel degelijk de geloofwaardigheid van de door hem voorgehouden vrees voor vervolging ondermijnen.

Aangezien geen van de motieven van de bestreden beslissing aldus worden weerlegd, blijven zij onverminderd overeind, worden zij door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

3.3.4.3. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

3.3.4.4. Voorgaande vaststellingen volstaan voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

3.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

De Raad wijst erop dat overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet de status van subsidiaire bescherming wordt toegekend aan een verzoeker, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *"ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict"*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie (administratief dossier, map 'Landeninformatie'), blijkt dat in Peru geweld voorkomt dat voornamelijk de vorm aanneemt van kleinschalige gemeenrechtelijke criminaliteit. Daarnaast is er sprake van geweld tegen vrouwen, het neerslaan van betogingen en sporadische confrontaties tussen de regeringstroepen en de restanten van de rebellenbeweging 'Lichtend Pad'.

Het merendeel van de geweldincidenten in Peru valt onder gemeenrechtelijk crimineel geweld dat niet kadert binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Peru is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel er onder de naam 'het Lichtend Pad' nog steeds een gewapende beweging actief is in Peru en er soms incidenten plaatsvinden, is de rebellenbeweging over de jaren versnipperd geraakt en heeft ze zich voornamelijk toegelegd op de drugshandel. Daarbij laten de restanten van 'het Lichtend Pad' zich vooral opmerken door sporadische aanvallen op overheidstroepen.

Gelet op het voorgaande, besluit de Raad dat er voor burgers in Peru actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van

willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

3.3.6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.3.7. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

3.3.8. Waar verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien april tweeduizend vierentwintig door:

A. DE SMET, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

M. DENYS, griffier.

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET